

samme Grad maa jeg have Lov til at sige, at de ere fastsatte efter en bestemt Tendens, bero paa en Stemning. Men man skal ikke handelspolitisk arbejde paa Stemminger; i Handelspolitik skal man gøre sig det fuldstændig klart, hvad man vil, man skal ned i Bunden af Tingen. Man skal, som det ærede Medlem, der talte før mig, sagde, lave handelspolitiske Foranstaltninger saaledes, at man kan være dem bekendt overfor sine Efterkommere, for det er Efterkommerne, det gaar ud over, naar disse handelspolitiske Foranstaltninger ikke ere trufne i Overensstemmelse med den økonomiske Udvikling, som maa finde Sted i Landet, hvis disse Efterkommere skulle leve. Man ser ganske ensidigt paa, hvad den store Kapital betyder, fordi man ser en Mand køre i Landauer eller spise nogle Østers eller saadant noget, det er jo aldeles ligegyldigt, hvad kommer det os ved. Naar vi bare faa, hvad vi skulle putte i Munden! Nej, hvad der har Betydning er, hvad Kapitalen betyder i hele vort nationaløkonomiske Liv. Og det er det, at den er en Produktionskraft, som slet ikke kan undværes i det moderne Forretningsliv. Derfor gaar det ikke an at hindre Kapitalansamlinger ud over det, som Landet har Brug for. Kapitalisten som Arbejdsgiver, det er igen en helt anden Ting. Det vide saamænd de Herrer, hvis Ærinde, De mene, jeg gaar, udmærket godt, at i Morgen kan jeg staa lige stik mod dem paa et eller andet Spørgsmaal, hvor de staa i deres Stilling som Arbejdsgivere. Det er noget, der ikke et Øjeblik tages fejl af, de kende udmærket godt min Stilling der. Men vi forse os hele Tiden paa den Side af Kapitalen, at den Mand, der har den, kan leve noget flottere, og den Side er ganske ligegyldig i nationaløkonomisk Henseende.

Jeg vil ganske kort omtale en anden Position, den, der angaar Handsker. Lad mig bemærke, at her som ellers er det rent tilfældigt, hvad jeg griber ind i. Et eller andet har vakt min Opmærksomhed. Muligvis har jeg interesseret mig for en eller anden Ting; det er rent tilfældigt, hvor jeg her har grebet og set ned. Jeg tager altsaa her en Fabrikation som Handskefabrikationen. Ved den er der ogsaa noget ejendommeligt. Det har været et blomstrende Erhverv her i Landet. I Halvfjerdserne — i 1876 tror jeg — betød Handskefabrikationen en Udførselspost for os paa henved 1 Million Kr. Siden er dette Erhverv stadig gaaet tilbage.

I Stedet for at udføre, indføre vi stadig mere, og hvad Følgen deraf er indenfor selve Erhvervet, er ganske klart. Denne Nedgang har allerede længe staaet paa. I sin Tid er der til den Toldkommission, paa hvis Arbejde vi skulle bygge, sket en Henvendelse fra Handskemagerlavet, som har hævdet, at den Beskyttelse, Fabrikationen havde, var utilstrækkelig, og der blev henvist til den stigende Indførsel og den nedadgaende Udførsel. Mindretallet i Toldkommissionen har svaret derpaa: Det fandt „ingen Anledning til at foreslaa nogen Toldforhøjelse paa Handsker, da Fabrikationen har kunnet trives meget vel ved den bestaaende Told, og der endnu, trods Toldforhøjelser i Eksportlandene, er en betydelig Overskudsudførsel af denne Vare. Indførselen, der kun har en Værdi af ca. 50,000 Kr. aarlig, er ringe i Forhold til Udførselen og forsvindende i Forhold til det hjemlige Forbrug.“ Med den Besked, med denne saglige Besked maatte nu dette Erhverv den Gang spadsere hjem. Og saa gik Udviklingen sin videre Gang, saaledes som Udviklingen altid gaar, uden Hensyn til den saglige Besked. Og denne Udvikling kan jeg vise Dem i nogle Tal. I 1893 stode vi i dette Erhverv med en Indførsel paa 40,740 Kr. og en Udførsel endnu paa 316,232 Kr. I 1905 stode vi med en Indførsel paa 634,000 Kr. og en Udførsel, der er Nul.

Mig forekommer det — uden at jeg har haft Lejlighed til at gaa dybere ned i Tingene —, at disse faa Tal tyde paa, at den saglige Behandling, Toldloven har faaet i den store Toldkommission, alligevel ikke har været saa saglig, som i alt Fald jeg vilde anse det for forsvarligt, naar Spørgsmaalet er, som jeg stadig kommer tilbage til, at gøre noget, som vi kunne forsvare overfor dem, der komme efter os. Nu har jeg sat en Sats af 8 Kr. pr. Kilo, tror jeg, paa Handsker. Det bliver ikke saa meget, som det lyder, naar man tager det paa det enkelte Par Handsker. Jeg har sat denne Sats ind efter Lavets Ønsker. Tror De nu virkelig, at jeg vil tage det personlige Ansvar for de 8 Kr. uden personlig at have undersøgt det nærmere? Det falder mig selvfølgelig ikke ind. For Tendensen vil jeg tage Ansvaret. Jeg vil tage Ansvaret for at sige: det Fag er ikke tilstrækkelig beskyttet, vi maa have den Beskyttelse sat op. Om den skal sættes op med saa eller saa mange pCt., det ved jeg virkelig ikke uden den nærmere Undersøgelse, som der ikke er givet mig Tid til.